
Słowiańska metryka porównawcza.

Biuletyn Polonistyczny 28/1-2 (95-96), 271-272

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Polskiej UJ, Instytut Filologii Polskiej WSP w Krakowie) została zorganizowana sesja naukowa o twórczości Norwida. Zgromadziła ona wszystkich liczących się znawców i badaczy twórczości poety (zabrakło tylko J.W. Gomułickiego).

Sesja przyniosła znaczące, wieloaspektowe spojrzenie na życie i twórczość Norwida: stanowiła też podsumowanie pewnego etapu badań, a zarazem punkt wyjścia do dalszych poszukiwań badawczych. Szczególny akcent został położony na sferę ideowych i estetycznych poglądów poety. Stąd też przedmiotem refleksji były nie tylko utwory poetyckie i dramatyczne, lecz także esastyka i korespondencja Norwida. Dało to zróżnicowany, lecz w sumie bardziej całościowy ogląd dorobku poety.

W niektórych referatach nawiązano do treści ideologicznych twórczości Norwida, związków jej z ówczesną krytyką i sztuką oraz do współczesnej recepcji twórczości poety poza granicami kraju.

Czynny udział w dyskusji brali pracownicy UJ. Szczególne znaczenie miały wypowiedzi H. Markiewicza i T. Ulewicza.

Józef Wróbel

SŁOWIAŃSKA METRYKA PORÓWNAWCZA"

W dniach 26-28 września 1984 r. odbyła się w IBL PAN kolejna konferencja poświęcona słowiańskiej metryce porównawczej. Stale ze sobą współpracujący międzynarodowy zespół tym razem omawiał zagadnienia wersyfikacyjne na materiale przekładowym.

W centrum uwagi znalazł się problem semantyki formy wierszowej ujęty porównawczo ze względu na funkcjonowanie tekstu oryginału i przekładu w dwu odmiennych systemach wersyfikacyjnych. Zgodnie z ustalonym wcześniej programem wygłoszone referaty dotyczyły wiersza tłumaczeń A. Mickiewicza na każdy z reprezentowanych w zespole języków słowiańskich. Badacze czescy - M. Č e r v e n k a i K. S g a l l o v a - przedstawili zagadnienia przekładu polskiego wiersza sylabicznego na czeski wiersz sylabotoniczny. Bohemista J. B a l u c h (UJ) czeskie przekłady "Pana Tadeusza" zanalizował od strony metrycznej i stylistycznej. Wiersz przekładu w literaturze bułgarskiej omówiła R. K u n c z e w a dając obszerny przegląd tłumaczeń różnych form wersyfikacyjnych (zarówno antycznych, jak i późniejszych) na sylabotoniczny wiersz bułgarski. Zespół polski przedstawił wyniki opracowania zagadnień metrycznych w polskich przekładach utworów Dierżawina, Łomonosowa, Puszkina i Lermontowa (L. P s z c z o ł o w s k a, IBL) oraz polski 13-zgłoskowiec w roli funkcjonalnego odpowiednika francuskiego aleksandrynu w tekstach XIX-wiecznych tłumaczeń liryki, epiki i dramatu Wiktora Hugo.

Postanowiono kontynuować pracę nad wierszem przekładów również i w latach następnych, ograniczając materiał na najbliższy etap badań do utworów Puszkina i Mickiewicza.

D.U.